

VERESS MIKLÓS

Testvértelenül

Farkas Árpádnak

Csikorognak most a lakásban
az ajtók: mint hogyha huzat
nyitogatná őket – de másnap
kilincsök kezembem marad

és arra gondolok vasárnap:
meg kéne olajozni őket
aztán meg arra: hogy madárnak
itt hagyta egyszer felöltődöt

mint hogyha mindent ittfelednél:
esőket hegyeket felhőket
és lelkünkben is eltemetnél
hazának álmokat és nőket

azután visszatértél másnap
azóta nem láttunk sosem
s ha hinnék bármi látomásnak
fölsóhajtanék: Istenem

miért maradunk makacs árvák
mi költők – holott ez a lelkünk:
veressmiklós vagy farkasárpád –
miért kell tavaszban telelnünk

vagy tavaszolni őszben: mért kell
reszketni bármi kósza hírre
mit elrádióztat az éter
hogy a barátom él-e ír-e

s valami padján egy ligetnek
elhinni: hogy ott – én ülök
csak sejtven: kietlen egeknek
honnét cipel föl még tücsök